

СРЕЩАТА НА КОНФУЦИЙ С ЛАО ДЗЪ

chitanka.info

Конфуций се срещнал с Лао Дзъ и се заговорили за милосърдието и справедливостта.

— Ако, докато вееш плявата, ти попаднат люспи в очите, — казал Лао Дзъ, — то небето и земята, всичките четири страни на света ще си разменят местата. Ако те изпохапят комари и москити, няма да заспиш цяла нощ. Но няма смут по-голям от това да тъгуваш за милосърдие и справедливост — това възмущава сърцето ми. Ако вие се стараехте Поднебесната да не загуби простотата си, бихте се движили, имитирайки вятъра, спирайки се, връщайки се към природните си свойства. За какво тогава с такова усърдие, като че ли търсите загубения си син, биете всички неподвижни и подвижни тъпани? Нали лебедът е бял не защото се къпе всеки ден, а гарванът е черен не защото всеки ден се маже със сажди. Простотата на бялото и черното не заслужава да се спори за нея; красотата на името и славата не си струва да бъде увеличавана. Когато езерото пресъхва, рибите се поддържат една друга, като се събират заедно в плитчините и се стараят да дават една на друга влага с диханието и слюнката си. Но е по-добре за тях да забравят една за друга в простора на реките и езерата.

След срещата с Лао Дзъ Конфуций се прибрал вкъщи и три дни не проронил дума.

— Какво ново донесохте от Лао Дзъ, учителю, — попитали го учениците му.

— Този път съзрях в него Дракон — отговорил Конфуций. — Драконът се сви на кълбо и се получи тяло, разви се и се получи шарка, изкачваше се яхнал облак или ефир, хранеше се от силата на горещината и студа. Аз го зяпнах с отворена уста и не можех да я затворя. Как ли бих могъл да съм като Лао Дзъ!

— В такъв случай, — попитал Дзъгун, — не притежава ли онзи човек неподвижността на Покойника и външността на Дракона, гласа на гръмотевицата и мълчанието на морските дълбини, не действа ли подобно на небето и земята? Ще бъда ли удостоен аз, Съ, да го видя? — и от името на Конфуций Дзъгун се срещнал с Лао Дзъ.

Лао Дзъ седнал посред залата и със слаб глас изрекъл:

— Годините ми са вече към края си и аз си отивам. За какво искате да ме предупредите?

— Защо единствено вие, Родения по-рано, смятате, че трима царе и петима предци не са били мъдри? — попитал Дзъгун. — Та нали те управлявали Поднебесната по различен начин, а славата, с която се сдобили, е еднаква.

— Ела по-близо, младежо, — казал Лао Дзъ. — Защо смяташ, че са управлявали по-различен начин?

— Височайшия е предал властта на Заграждащия, Заграждащия — на Младия Дракон, — казал Дзъгун. — Младия Дракон прилагал физическа сила, а Изпитващия — военна. Прекрасния бил покорен от Безчовечния и не смеел да му се противопоставя. Войнствения тръгнал против Безчовечния и не пожелал да му се покори. Затова казвам, че по-различен.

— Ела по-близо, младежо, — казал Лао Дзъ. — Ще ти разкажа как точно управлявали Поднебесната тримата владетели и петимата предци. Жълтия Прародител, управлявайки Поднебесната, привел сърцата на хората към единство. Когато родителите им умирали, децата не ги оплаквали и народът не ги порицавал. По време на Височайшия в сърцата на хората в Поднебесната се появили роднински чувства. Когато поради смърт на своите родители хората обръщали по-малко внимание на смъртта на чужди родители, народът не ги порицавал. По време на Заграждащия в сърцата на хората в Поднебесната се зародило съперничеството. Жените раждали след десет луни бременност, децата на възраст пет луни можели да говорят; преди да се научат да се смеят, започнали да разпознават хората и тогава започнали да умират още малолетни. По време на Младия Дракон сърцата на хората в Поднебесната се променили. В тях се зародили страсти, а за използване на оръжие — обосновки; убийството на разбойник не се смятало за убийство. Разделили на родове хората и Поднебесната — за всеки от тях своя. Затова Поднебесната изпаднала във велик ужас. Вдигнали се конфуцианци и моисти. От тях тръгнали правилата за отношения между хората, а днес допълнително и отношения с жените им. За какво още да си говорим! Ще ти разкажа, как тримата владетели и петимата предци въвели ред в Поднебесната. Смята се, че са въвели ред, а по-голямо безредие досега не е имало. Със знанията си тримата владетели нарушили светлината на слънцето и луната горе, разстроили същността на планините и реките долу и по средата — намалили благата на четирите годишни времена. Знанията

им са по-отровни от опашката на скорпиона, от звяра сиенгуей. Не трябва ли те да се срамуват? Защото, макар да не могли да намерят покой в собствената си природа, те продължавали да смятат себе си за мъдреци. Те са безсрамници!

Дзъгун объркан и смутен останал като гръмнат и само го гледал със зяпнала уста.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.